

בש"פ 8565/14 - העותר בבש"פ 8565/14: באסם עדנאן שלא לדה, העותר בבש"פ 9030/14: בשאר עובידי נגד המשיבה: מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8565/14

בש"פ 9030/14

לפני: כבוד השופט י' עמית

העותר בבש"פ 8565/14: באסם עדנאן שלא לדה
העותר בבש"פ 9030/14: בשאר עובידי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

עתירות ה לגילוי ראייה -
ת"פ 58351-07-14 בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשם העותר בבש"פ 8565/14: עו"ד לאה צמל
בשם העותר בבש"פ 9030/14: עו"ד לביב חביב
בשם המשיבה: עו"ד אייל כהן

החלטה

שתי עתירות מאוחדות לגילוי ראייה לפי סעיף 44 לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971 (להלן: הפקודה).

1. כתב האישום שבפנינו כולל ארבעה נאשמים: העותר בבש"פ 8565/14 (להלן: באסם) הוא הנאשם 3 והעותר בבש"פ 9030/14 (להלן: עובידי) הוא הנאשם 1.

על פי כתב האישום, עובידי ונאשם נוסף היו חברים בארגון החזית העממית (להלן: הארגון), ומאז היותו נער השתתף עובידי בפעילויות שונות כמו ידוי בקבוקי תבערה לעבר מחנה צבאי ותקיפות אחרות כנגד כוחות הביטחון.

עמוד 1

בשלב מסוים פנה עובידי לבאסם ולנאשם נוסף, וסיפר להם כי בדעתו לבצע פיגוע נקם כנגד יהודים. השלושה נדברו ביניהם, והחלו להוציא מעשיהם לפועל כמפורט להלן.

על פי האישום הראשון, עובידי ואחרים ריססו סיסמאות תמיכה בארגון, תלו תמונות ושלטים התומכים בארגון, והשתתפו בתהלוכות תמיכה בארגון. במהלך חודש מרץ 2014 בשעה 23:00 לערך, נפגשו עובידי, באסם ונאשם 2. כל אחד מהשלושה הצטייד בסכין ובכיסוי פנים כדי לבצע פיגוע דקירה. השלושה יצאו מהבית וישבו ברכב של אביו של נאשם 2, אך בשל הגשמים שירדו באותו ערב חזרו לביתם מבלי לבצע את זממם.

במחצית הראשונה של שנת 2014 החליטו עובידי ונאשם 2 לרכוש נשק. נאשם 2 פנה לפלוני וסיפר לו על כך, ולאחר מכן עידכן את עובידי כי יש באפשרותם לרכוש תת-מקלע קרל גוסטב תמורת 8,000 ₪. ואכן, השניים רכשו את הנשק, מחסנית ו-45 כדורים. ביום בו נרכש הנשק יצאו שלושת גיבורי סיפורנו ואדם נוסף לשטח פתוח, ועובידי ונאשם 2 ירו כל אחד חמישה כדורים באוויר. כעבור שלושה ימים שוב ביצעו עובידי ונאשם 2 ניסוי ירי, במהלכו ירה כל אחד מהם שלוש יריות באוויר. במהלך חודש מאי 2014 חזרו עובידי ונאשם 2 על ניסוי הירי וירו שוב שלושה כדורים, אך הפעם לעבר שכונת רמת שלמה הקרובה לביתו של נאשם 2, המתגורר בשועפט.

לאחר רכישת הנשק נדברו העותרים ונאשם 2 לגבי מתווים אפשריים לביצוע פיגוע. הועלתה אפשרות לבצע ירי לעבר הרכבת הקלה בשועפט, אך זו נשללה נוכח האבטחה, כיסוי המצלמות והבנתם של השלושה כי הרכבת ממוגנת ירי. גם האפשרות להיכנס לבתי מגורים בשכונת רמת שלמה ולירות בתושבי הבית נפסלה, ונפסלה גם האפשרות של ירי לעבר בתים בשכונת רמת שלמה.

ביום 31.5.2014 נטלו השלושה את הנשק ויצאו רעולי פנים ברגל לאזור הצופה לשכונת רמת שלמה. כאשר התקרבו לאזור גן השעשועים בשכונה, השלושה החלו בהכנות לביצוע פיגוע, ובין היתר, כיבו את מכשירי הטלפון הסלולרי שברשותם. נאשם 2 טען עשרות כדורים בנשק, כאשר הוא מנקה כל קליע על מנת שלא להותיר טביעות אצבע. בתום ההכנות התקדמו השלושה בהליכה שפופה, וכאשר הגיעו סמוך לגדר של גן השעשועים הבחינו בתושבים בעלי חזות חרדית היושבים במרחק של כמאה מטר מהם. השלושה כרעו ברך ליד הגדר - עובידי התמקם סמוך לגדר כשהוא אוחז בנשק בחולצה שהביא עמו על מנת שלא להותיר טביעת אצבע, נאשם 2 כרע ברך לידו ובאסם מאחוריו. עובידי הבחין ביהודי שנעמד סמוך לגדר בגן השעשועים, כיוון לעברו את הנשק וירה בירי אוטומטי לכיוונו כ-17 כדורים במטרה להורגו. חלק מהקליעים פגעו במתקני גן השעשועים במקום והתושבים ששהו בגן ברחו. עובידי הכניס את הנשק לתיק שאותו נשא באסם, והשלושה נמלטו מהמקום. בהמשך, נאשם 2 נטל מבאסם את התיק והחביאו ברכב נטוש.

כשלושה שבועות לאחר מכן העלו העותרים ונאשם 2 את האפשרות לבצע פיגוע נוסף, אך הדבר לא יצא אל הפועל.

השלושה נתפסו לאחר שפנו לנאשם 4 שהסכים להחביא עבורם את הנשק, אלא שאביו של הנאשם 4, כאשר שמע על כך, הזעיק את המשטרה, הסגיר את הנשק וכך נתפסו כל הנאשמים.

בגין כל אלה יוחסו לעותרים, בין היתר, העבירות הבאות: חברות בארגון טרור לפי סעיף 3 לפקודה למניעת

טרור, התש"ח-1948; קשר לביצוע פשע (חבלה בכוונה מחמירה) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ניסיון רצח לפי סעיף 305 לחוק (עובידי בלבד); חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק; רכישת נשק לפי סעיף 144(א) לחוק (עובידי ונאשם 2 בלבד); נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק והחזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק.

האישום השני מייחס לעובידי ניסיון להברחת טלפון סלולרי לכלא עבור נאשם 2 - עבירה לפי סעיף 52(ב)(2)(א+ג) לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), התשל"ב-1971.

2. המאשימה הגישה תעודת חסיון, הכוללת את הרכיבים הבאים:

1. מקורות המידע של שירות הביטחון הכללי לרבות כל פרט ו/או תוכן המידע שיש בו כדי לחשפם.

2. א. שיטות ודרכי פעולה, פעילות מבצעית, נהלי עבודה, ודרכי השגת מידע של שירות הביטחון הכללי, ככל שהם מתייחסים לאיסוף מידע מחוץ ובמסגרת חקירה, לרבות תוכן מידע העלול להביא לחשיפת שיטות ונהלים אלה.

ב. אמצעים טכניים של שירות הביטחון הכללי להשגת חומר מודיעיני וחומר חקירה, לרבות החומר אשר נאסף באמצעים אלה.

3. תפקידים, שמות ומשימות של עובדי שירות הביטחון הכללי לרבות כל פרט אחר שיש בו כדי לגלות או לחשוף בדרך כלשהי את זהותם.

4. החסיון חל על רשימת החומר והמידע החוסים תחת תעודה זו, לרבות כל פרט מזהה לגביהם ו/או אשר יש בו כדי להעיד על מהותו, היקפו וכמותו של החומר החסוי ולמעט העובדה כי מדובר במידע מודיעיני וחומר חקירה חסוי.

על כך נסבות העתירות לגילוי ראיה.

3. אקדים ואציין כי חומר החקירה כולל הודעות-הודאות של כל הנאשמים המפלילים איש את רעהו. באסם אישר כי אין בפיו טענות זוטא, ואילו עובידי הודיע כי בדעתו להעלות טענות זוטא ועל כן הוא מבקש לחשוף את "השורש" ממנו צמחה הודאתו - החל מהודאתו בפני מדובר דרך חקירתו על ידי אנשי השב"כ, לרבות תמלילי החקירה וצילום החקירה, ובקיצור את כל השלבים שהובילו עד להודעתו-הודאתו במשטרה. לשיטת עובידי, יש לקחת בחשבון שמא בתהליך שהביא בסופו של דבר להודאתו בפני איש מרות, נפלו פגמים שיכולים לסייע לו בטענות הזוטא, כגון תחבולה לא לגיטימית או איום, שהביאו אותו להודות במיוחס לו.

לצד קו הגנה זה טען עובידי כי בדעתו לטעון שלא היה לו את היסוד הנפשי הנדרש לצורך ניסיון ברצח וכי הירי

בוצע אם באופן סתמי ואם לצרכי הפחדה.

4. דין העתירות להידחות.

ככלל, הנושא של תיעוד חזותי של חקירות חשודים בעבירות בטחון נדון בשעתו בבג"ץ 9416/10 עדאללה, המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל נ' המשרד לבטחון פנים (6.2.2013). לענייננו, אין חולק כי המערער קיבל לידיו זכ"דים שנרשמו על ידי חוקרי השב"כ, כך שיש באפשרותו לבחון את מהלך החקירה, מה שמצמצם עוד יותר את חזית המחלוקת.

אשר לשיטות החקירה שהופעלו על עובדי, הרי שהפסיקה התייחסה לכך זה מכבר:

"לאחר שעיינתי בחומר החסוי ושמעתי את הסברי המדינה, מקובל עלי כי מידע הנוגע לשיטות החקירה שהופעלו, ולזהות המעורבים בחקירות (להבדיל ממענה קונקרטי לטענות הפסול שמציג העותר) הינו חסוי, והצורך שלא לגלותו מטעמי ביטחון גובר על הצורך בגילוי לשם עשיית צדק (השופט פוגלמן בבש"פ 6225/07 דהיינה נ' מדינת ישראל בפסקה 4 (25.11.2007)).

(לעניין השימוש במדובב ראו גם החלטת השופט רובינשטיין בבש"פ 8838/06 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה ה(3) (22.11.2006)).

5. ולגופה של עתירה.

לאחר שקיימתי דיון במעמד צד אחד, שבמהלכו שמעתי את הסברי נציגי המשיבה (בלוויית נציגי שירות בטחון כללי), בחנתי את החומר החסוי באספקלריה של קו ההגנה שהציב עובדי בהתאם לדרך הדו-שלבית הנוהגת בעתירות מעין אלה (ראו, לדוגמה, בש"פ 3490/14 לנדסברג נ' מדינת ישראל (19.6.2014)). לא מצאתי כי יש בחומר החסוי מידע שיש בו כדי לסייע לעובדי, ואשר הצורך לגלותו לשם עשיית צדק גובר על שיקולי הביטחון שהביאו להוצאת תעודת החיסיון, ומשכך, אין עילה להורות על גילויים של חלקים מן החומר החסוי. כך גם לגבי באסם, שממילא לא העלה קו ההגנה קונקרטי.

6. אשר על כן, העתירות נדחות.

ניתנה היום, י"ג בשבט התשע"ה (2.2.2015).

ש ו פ ט

